

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

A boldogtalanságunk tényei és tétjei, okai és következményei
Rövid-tartós, intenzív-extenzív életminőség hiányok és létrontások
Gonosz szellemiségek, rossz lelkületek és világcsúf megtestesülések

Kosztolányi Dezső
Boldog szomorú dal

*Van már kenyerem, borom is van,
Van gyermekem és feleségem.
Szívem minek is szomorítsam?
Van mindig elég eleségem.
Van kertem, a kertre rogyó fák
Suttogva hajolnak utamra,
És benn a dió, mogyoró, mák*

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

*Terhétől öregbül a kamra.
Van egyszerü, jó takaróm is,
Telefonom, úti bőröndöm,
Van jó-szívü jót-akaróm is
S nem kell kegyekért könyörögnöm,
Nem többet az egykori kód-kép,
Részegje a ködnek, a könnynek,
Ha néha magam köszönök még,
Már sokszor előre köszönnek.
Van villanyom, izzik a villany,
Tárcám van igaz szinezüstből,
Tollam, ceruzám vigan illan,
Szájamban öreg pipa füstöl.
Fürdő van, üdíteni testem,
Langy téa, beteg idegemnek.
Ha járok a bús Budapesten,
Nem tudnak egész idegennek.
Mit eldalolok, az a bánat
Könnyekbe borít nem egy orcát,
És énekes, ifju fiának
Vall engem a vén Magyarország.
De néha megállok az éjen,
Gyötrődve, halálba hanyatlón,
Úgy ásom a kincset a mélyen,
A kincset, a régít, a padlón,
Mint lázbeteg, aki feleszmél,
Álmát hüvelyezve, zavartan,
Kezem kotorászva keresgél,
Hogy jaj! valaha mit akartam,
Mert nincs meg a kincs, mire vágytam,
A kincs, amiért porig égtem.
Itthon vagyok itt e világban
S már nem vagyok otthon az égben.*

*

Az óvatos duhaj,
Aki kerüli a veszélyeket,
Hisz az ő fejére is eshet éppen egy tégl,
Ezért csak szobakerékpározik, s tévén néz tájakat

*

Aki arra teszi fel az életét,
Hogy mindegy, hogy miben és mivel,
De bármi áron bekerül a Guinness rekordok könyvébe

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

*

Megalomániás

Nagyzási hóbotban szenvedő

Mint aki koplalva-nélkülözve síremlék-palotát épít magának

*

Bedőlsz az álrevizornak,

S még megvesztegetéseid is pocsékba mennek

*

„Sebaj Tóbiás”

Majd csak lesz valahogy

Úgy még sosem volt, hogy valahogy ne lett volna

*

Nehézkedés - nehézség

Minél tovább vársz a bocsánatkéréssel, annál nehezebb

*

Pótolhatatlan kincseit elkótyavetyélő

*

Lendülettelen

Nekifutás nélkül, helyből átugrani a kerítést?

*

Mindenre vigyorgó fakutya

*

Vaskalapos és fafejű akadémikus

*

Tapintatlan igazmondó – szalonképes szadista

*

A még sajtó lelki sebeit folyton feltépő

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

*

Aki nyakát a hurokba dugja

*

Lakásból óvóhelyet berendező

*

Nem egyenes úton járó
Tántorgó, dülöngélő részeg disznó

*

A disznók elé gyöngyeit elszóró

*

Ügyetlen – ügyefogyott

*

Tessék-lássék táncoló és szerelmeskedő

*

Biztonsági játékos – bunkerfocista

*

Saját farkába harapó kígyó

*

Trójai falovat
A saját otthonába önként becipelő

*

Faltörő kos
Aki fejjel megy a falnak

*

Elviszed a balhét

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

Balekként magadra vállalod mások bűneit

*

Halottnak tettedet magad és úgy maradsz

*

Az enyhítőket letagadó,
A súlyosbító körülményeket gyarapító-gyártó

*

Hátra-arcú,
aki annyi néz hátra,
hogy orra bukik egy kis akadályban

*

Felszisszen minden szilánkra
Évekig nyalogatja a sebeit, babusgatja kis sérelmeit

*

Akiből csak az alkohol beszél
Csak addig vagy bátor, míg felöntesz a garatra,
De sehol nincs, ha veszély van, s legény kell a gátra

*

Aki mindenét felteszi egy sötét lóra

*

Bértollnok vagy fizetett tapsoló

*

Aki azért jár vendéglőbe, hogy pénzéért tiszteljék

*

Nyeretlen kétéves
Aki leáll „Itt a piros, hol a piros”-t játszani

*

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

Aki csak a tulajdon szemének hisz
Vagy annak se, mint a zsiráfot először látó...

*

Önünneplő – önéljenző – öndicsérő
Aki kitüntetést akaszt a saját mellére

*

Ál-öngyilkossággal magát érdekessé tevő

*

Egy icipicit bohémkodó nyárspolgár

*

A Vezérben vakon hívő kívülről vezérelt

*

Frivol komolytalankodó:
Csak a kísértésnek engedő

*

Halott embert keltegető, csókolgató

*

Piperkőc ficsúr
Mű-toprongyos, koszos, bűdös, ápolatlan „vadember „

*

A házba ajtóستól rohanó
A nyitott nagykapu mellett meghívóra várakozó

*

Síró-pityogó, aki az óvodába nem való

*

A nyilvánvalót hévvel és hosszan magyarázó

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

*

A fekete bárány szerepében tetszelgő budai zsúrfiú

*

Tizenkettő egy tucat

Akinek semmilyen különös ismertetőjele sincs

*

Aki nem számít

Akivel nem kell számolni

Aki alig vehető emberszámba

Aki nem oszt és nem szoroz – nem tényező

*

Egy púp a hátatokon

*

Aki sosem találja a fején a szöget

*

Áruló-árulkodó Júdás, aki nem kap piros tojást

*

Egy született vesztesnek mondott,

Aki berendezkedik ebben a skatulyában

*

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

Kosztolányi Dezső

Litánia

Az én koromban:
zörgött az egekben a gépek acélja.

Az én koromban:
nem tudta az emberiség, mi a célja.

Az én koromban:
beszéltek a falban a drótok, a lelkek.

Az én koromban:
vad, bábeli nyelvzavarok feleltek.

Az én koromban:
öngyilkosok ezrei földre borultak.

Az én koromban:
méreggel aludtak el a nyomorultak.

Az én koromban:
kínpadra feküdtek az árva, beteg nők.

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

Az én koromban:

lélekbe kutattak a lélekelemzők.

Az én koromban:

mint koldusok álltak a sarkon az épek.

Az én koromban:

recsegték a trónok, a bankok, a népek.

Az én koromban:

mily dalt remegett a velőkig üvöltő.

Az én koromban:

prózára szerelte a verset a költő.

Az én koromban:

mindannyian ó de magunkra maradtunk.

Az én koromban:

sírtunk, amikor kenyérünkbe haraptunk.

Az én koromban:

nem volt, ki szegény sziveket melegítsen.

Az én koromban:

álmatlanul ült arany-ágyon az Isten.

Az önsorsrontás magasiskolája 5.

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

Írta: Jenő

2010. június 15. kedd, 18:47 - Módosítás: 2015. július 20. hétfő, 06:00

